USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **JUDr. M. S., soudní exekutor,** se sídlem Pod Pekárnami 245/10, Praha 9, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2017, č. j. 10 A 131/2017 – 17,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal dne 13. 3. 2017 ke Krajskému soudu v Praze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného – nezákonně vyhlášené vyhlášce a nezákonně provedenému dražebnímu roku dne 20. 11. 2014 v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. 085 EX 1377/13.

[2] Usnesením ze dne 6. 4. 2017, č. j. 48 A 41/2017 – 5, Krajský soud v Praze předmětnou žalobu postoupil Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Městský soud posléze v záhlaví označeným usnesením žalobu odmítl, nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. V odůvodnění soud konstatoval, že původcem zásahu, proti kterému žalobce brojí, byl soudní exekutor, který však není správním orgánem a v jeho činnosti tedy nelze spatřovat zásah správního orgánu, který by bylo lze přezkoumávat ve správním soudnictví. K uvedenému městský soud odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2011, č. j. 5 Aps 6/2011 - 85. Právní mechanismy kontroly a možných opatření ze strany státu vůči soudnímu exekutorovi obsahuje zákon č. 120/2001 Sb., exekuční řád, který stanoví i povinnosti exekutora při výkonu jeho činnosti, jejichž porušení může být kvalifikováno jako kárné provinění. Pokud měl žalobce za to, že soudní exekutor při výkonu své činnosti postupoval nezákonně, měl svůj podnět směřovat kárnému žalobci. Jelikož se v dané věci nejednalo o zásah, jehož původcem by byl správní

orgán, postupoval městský soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a žalobu pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení odmítl. Žádosti o osvobození od soudních poplatků městský soud nevyhověl, neboť žalobu shledal v tomto ohledu zjevně bezúspěšnou. V návaznosti na uvedené zamítl i žalobcův návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[3] Proti usnesení městského soudu podal žalobce („stěžovatel“) dne 21. 8. 2017 včasnou kasační stížnost, ve které požádal o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 9. 2017, č. j. 2 As 307/2017 - 23, zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce i jeho žádost o osvobození od soudních poplatků, přičemž výrokem IV. tohoto usnesení stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě pěti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 8. 9. 2017. V souladu s ustanovením § 40 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. proto konec lhůty ke splnění uvedené povinnosti připadl na středu 13. 9. 2017. Stěžovatel však výzvě soudu dle výroku IV. citovaného usnesení nevyhověl, neboť ani do dne vydání tohoto (nynějšího) usnesení nebyla na příslušný účet Nejvyššího správního soudu připsána platba odpovídající předmětnému soudnímu poplatku.

[5] Dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), platí, že „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*“ Dále § 47 písm. c) s. ř. s. uvádí, že soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 120 s. ř. s. je třeba i § 47 tohoto zákona užít přiměřeně v řízení o kasační stížnosti.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil ani přes výzvu soudu, jsou splněny podmínky k postupu dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tudíž řízení o kasační stížnosti zastavil.

[7] Ke stěžovatelovým podáním, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu v dnech 12. 9. 2017 a 13. 9. 2017, Nejvyšší správní soud toliko podotýká (nehledě na hrubě urážlivé formulace, jichž zde stěžovatel vůči soudu užil), že z nich lze usuzovat, že stěžovatel jimi vyjadřuje nesouhlas s dřívějším nepřiznáním osvobození od soudních poplatků, a že proklamuje změnu svých majetkových poměrů. Jelikož však Nejvyšší správní soud ve výše zmíněném usnesení ze dne 4. 9. 2017, č. j. 2 As 307/2017 - 23, shledal stěžovatelovu kasační stížnost zjevně bezúspěšnou, nemohou žádná stěžovatelova tvrzení ohledně jeho majetkových poměrů být relevantní pro opětovné rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků, neboť majetková situace stěžovatele je v případě závěru soudu o bezúspěšnosti kasační stížnosti zcela bezvýznamná.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud přiměřeně dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona). Řízení o

kasační stížnosti bylo zastaveno, pročež žádný z účastníků tohoto řízení nemá právo na náhradu nákladů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu